

DE GOUDEN JAREN

Eenakter

door

JAN NIEUWENHUIS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE GOUDEN JAREN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JAN NIEUWENHUIS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© **2025 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **3** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,

E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Petra - bewoner van De Gouden Jaren

Karel - bewoner van De Gouden Jaren

Mw. Van de Kastele - de directeur

DECOR:

Recreatiezaal van een sijk verzorgingshuis.

MUZIEK:

De muziek wat gebruikt wordt voor overgang scene kan door de vereniging naar eigeninzicht ingevuld worden.

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muziekrechten in een totaalcontract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met: BUMA/STEMRA

(Karel en Petra zitten in het restaurant van De Gouden Jaren. Het is ochtend. Ze praten een beetje op een samenzweerderige toon)

KAREL: Wordt nu toch wel een beetje spannend. De inschrijving is bijna gesloten.

PETRA: Ja, de deadline nadert.

KAREL: Deadline. (*Lacht zachtjes*) Hoeveelste ronde is dit nou?

PETRA: Ik weet het niet. Ik ben de tel kwijtgeraakt. Ik weet wel dat ik nog nooit gewonnen heb.

KAREL: Ik ook niet, maar een nieuwe ronde, nieuwe kansen.

PETRA: Beukers van de vierde komt zo nog langs.

KAREL: Die met die borstelige wenkbrauwen?

PETRA: Ja, die.

KAREL: Om in te zetten?

PETRA: Ja

KAREL: Dat is op het nippertje. Mm, ik weet dat hij ooit veroordeeld is wegens handel met voorkennis op de beurs, zou hij iets weten dat wij niet weten?

PETRA: Geen idee. Misschien moet jij wat beter je best doen. Ik bedoel als oud-inspecteur bij de politie moet het toch niet zo moeilijk zijn om achter dingen te komen. Om mensen geheimen te ontfutselen en zo. We zijn nou al jaren bezig en wanneer ben jij nou met zinvolle informatie gekomen?

KAREL: Nou ja, ik wist dat hij veroordeeld was, had ik eigenlijk al niet met je mogen delen. En ik mag hier toch niet doen wat ik bij de politie wel kon. Ik kan hier geen telefoongesprekken gaan tappen. Of microfoons gaan plaatsen in de appartementen.

PETRA: Je kunt toch gewoon, zoals politiemensen doen, slimme vragen stellen, bijvoorbeeld tijdens het biljarten, dat zie je op de tv ook wel. Dat er, ineens, uit het niets een vraag komt die een ander helemaal overvalt. Of dat je wegloopt uit een gesprek en dan bij de deur draai je je om en verras je iemand met een heel scherpe observatie. Wie was dat ook alweer die dat altijd deed?

KAREL: Dat zijn tv-inspecteurs, dat was Columbo.

PETRA: Precies, zo slim zag hij er niet uit, dus als hij dat kon, kun jij dat ook.

KAREL: Ik ga mijn best doen. (*Stilte*) Ik zag dat Fien deze keer niet meedoet.

PETRA: Nee, ze heeft geen geld, zegt ze.

KAREL: Geen geld? We betalen hier allemaal minstens 6000 euro per maand.

PETRA: Bij sommige mensen is het daarna ook op, die hebben niets meer te besteden. Gaan ook bijna nooit de deur uit.

KAREL: Misschien moeten we de inzet verlagen.

PETRA: Nee, het is juist zo leuk dat je bij winst echt een mooi bedrag krijgt. O, daar komt moeder-overste.

(Mw. Van de Kastele loopt naar het tafeltje toe)

MW. VAN DE KASTEELE: Hoe gaat het hier?

KAREL: Met ons gaat het prima, maar we maakten ons wel een beetje zorgen over mevrouw Van Tijn. Weet u of zij een rustige nacht heeft gehad?

MW. VAN DE KASTEELE: Ja, hoor.

PETRA: En mevrouw Dobber, is de dokter nog bij haar geweest vannacht?

MW. VAN DE KASTEELE: Ik vind het fijn dat jullie zoveel belangstelling hebben voor de andere bewoners, maar vanwege de privacy mag ik echt niets zeggen. Zijn jullie er vanmiddag nog bij als we naar het museum gaan? Er is een speciale rondleiding voor jullie gemaakt.

(Mw. Van de Kastele loopt weg)

KAREL: Gelukkig maar, want we zouden die schilderijen uit onszelf nooit begrijpen.

PETRA: Precies, we zouden kunnen denken dat Vermeer een kubist was.

(Ze drinken koffie)

KAREL: Ik zag dat je dochter gisteren bij je was.

PETRA: Ja, die kwam even langs.

KAREL: Gaat nooit lekker tussen jullie, hè?

PETRA: Nee, dat is niets nieuws, maar sinds ik hier ben is het alleen maar erger geworden. Ze vindt dat ik hier de erfenis op zit te maken. Mam, iedere maand 6000 euro! Vorige maand stelde ze zelfs voor dat ik bij haar zou komen wonen. En dat was echt niet omdat ze zoveel om mij geeft, maar dan denkt ze dat die 6000 euro op mijn bankrekening komen en uiteindelijk op haar bankrekening.

KAREL: Je bent toch niet van plan om bij haar in te trekken?

PETRA: Hou op, het zou vanaf dag één oorlog zijn.

KAREL: Nee, je hebt het niet getroffen met haar.

PETRA: Nou ja, ze houdt heel veel van Paultje.

KAREL: Hitler hield heel veel van zijn hond, maar maakte dat hem tot een goed mens?

PETRA: Vergelijk je mijn kleinzoon nou met een hond?

KAREL: Nee, je dochter met Hitler.

PETRA: O, ok, dan is het goed.

(Drinken koffie)

KAREL: Ik heb je zoon al een tijdje niet gezien.

PETRA: Nee, dat gaat ook niet gauw gebeuren. Die zit in Zuid-Frankrijk met zijn nieuwe vriendin. Dat hij bij zijn vrouw weg is, daar ben ik niet rouwig om, maar dat hij mijn kleindochter in de steek heeft gelaten vind ik echt zo naar. Het is zo'n kwetsbaar meisje en net nu ze gaat studeren.

(Muziek

De muziek verbindt de scenes, is een steeds terugkerend thema of variatie op een thema. Moet zorgen voor dynamiek in het geheel.

Mw. Van de Kastele is aangeschoven bij Karel en Petra. Het is middag)

MW. VAN DE KASTEELE: De chef gaat weg.

PETRA: Gaat u weg?

MW. VAN DE KASTEELE: Nee, de chef gaat weg.

PETRA: Maar u bent hier toch de chef.

MW. VAN DE KASTEELE: Ik bedoel de chef-kok

PETRA: Ik vond het al zo gek dat u in de derde persoon over uzelf sprak.

KAREL: O, jee. En nu?

MW. VAN DE KASTEELE: Vind maar zo snel iemand anders. En vorige maand heeft het hoofd van de technische dienst haar ontslag aangekondigd. Ik zat vanochtend bij het bestuur en die zeiden: als je de vacatures niet vervuld krijgt moeten we De Gouden Jaren misschien sluiten.

KAREL: Maar dat kan toch niet.

PETRA: Waar moeten wij dan naartoe?

KAREL: Nou Petra, misschien moet je het plekje bij je dochter nog even warm houden.

PETRA: We zouden misschien met zijn allen bij toerbeurt kunnen koken. Met zoveel bewoners is dat niet meer dan één keer per jaar.

KAREL: Ik bak een heel fijn pannenkoekje.

MW. VAN DE KASTEELE: Twee pannenkoeken voor 350 bewoners, dat zijn er 700, dat zie ik u nog niet doen, meneer Bakker. En in dit segment verwachten mensen minimaal een viergangendiner en geen pannenkoekje, hoe lekker dat ook is. Ik had het u misschien helemaal niet moeten vertellen, maar ik loop de hele ochtend al te piekeren.

PETRA: En daar komt dan natuurlijk nog de zorg om mevrouw Dobber bij.

KAREL: En mevrouw Van Tijn.

MW. VAN DE KASTEELE: Daarover heb ik gelukkig goed nieuws. Mevrouw Dobber kan morgen weer naar haar appartement.

PETRA: Wat!!

KAREL: Fijn voor mevrouw Dobber.

(Mw. Van de Kastele vertrekt)

PETRA: Er komt nooit iemand terug van de AHG.

KAREL: Van de wat?

PETRA: De Afdeling Hopeloze Gevallen. Maar mevrouw Dobber wel. En ik ben de enige die geld op haar ingezet heeft. Ze leek ook nog best vitaal de afgelopen weken, dus niemand dacht dat zij misschien het eerste slachtoffer zou worden. Een week geleden

liep ze hier nog parmantig rond, had ze het hoogste woord in de boekenclub met theorieën over een boek waar wij de ballen van begrepen. En dan ineens pats-boem, leek het gedaan. Nou ja, dus uiteindelijk niet. Honderdvijftig maal honderdvijftig euro, hè. Dat loop ik nu misschien mis.

KAREL: Ik heb al mijn hoop gevestigd op mevrouw Van Tijn.

PETRA: Ja, met veertig anderen. Mevrouw Van Tijn is eigenlijk een inkoppertje. Ik neem liever wat meer risico en dan de volledige winst.

KAREL: Toch dik vijfhonderd euro als ik win. Paar mooie boeken, een goede fles cognac. Helemaal goed.

PETRA: Makkelijk praten, jij was met een rijke vrouw getrouwd. Jij hoeft je nooit meer zorgen te maken.

KAREL: Je klinkt alsof jij je daarover wel zorgen maakt.

PETRA: Nee, hoor, mijn overleden partner heeft ervoor gezorgd dat ik een prima pensioen heb. En met mijn eigen pensioen erbij red ik het.

KAREL: Ik moet ineens nog even denken aan dat zelf gaan koken. Je kunt dan echt aan de knoppen draaien natuurlijk.

PETRA: Wat bedoel je?

KAREL: Je kunt je geld op een volkomen outsider zetten, die dan ineens volstrekt onverwacht overlijdt. En zegt iedereen: hoe kan dat nou? Misschien iets verkeerds gegeten. Oeps, foutje van de keuken.

PETRA: Karel, wat zeg je nou. Doe even normaal. Hoe kun jij als inspecteur van politie nou zoiets zeggen.

KAREL: Het was gewoon een onschuldig fantasietje.

PETRA: Er zijn in de geschiedenis van de wereld heel wat gruwelijke dingen gebeurd die voortgekomen zijn uit een onschuldig fantasietje.

(Ze drinken koffie)

KAREL: Is Beukers nog langs geweest?

PETRA: Ja, hij heeft zijn geld gezet op Van Dijk.

KAREL: Van Dijk van de tweede etage van het hoofdgebouw?

PETRA: Ja

KAREL: Die slanke man met die lange benen?

PETRA: Ja

KAREL: Die heeft een paar jaar geleden nog een halve marathon gelopen. Ik wist het, die Beukers weet iets dat wij niet weten. Als hij gelijk krijgt gaat alles naar hem.

PETRA: Als Beukers iets te weten kan komen, moet jou dat toch ook lukken met jouw achtergrond. Ik ben er al mee bezig. Ik ken toevallig de buurvrouw van Van Dijk, goed, Rietje. Net even bij haar langs geweest. Zij vertelde dat Van Dijk ineens heel somber is. Vindt de series op tv waar hij altijd naar kijkt niet leuk meer, loopt steeds in een oude joggingbroek rond, ruikt niet zo fris meer. Ik ga straks bij hem langs, kijken of ik iets kan bedenken om hem op te vrolijken.

KAREL: Is dat niet een beetje valsspelen?

PETRA: Nee, dat heet medemenselijkheid.

(Een dag later, ochtend

Muziek.

Mw. Van de Kastele en Karel zitten bij elkaar)

MW. VAN DE KASTEELE: Ik hoorde van Marleen dat je niet bij het koffieconcert was vanochtend.

KAREL: Klopt, mijn oren gaan een beetje piepen van vioolmuziek.

MW. VAN DE KASTEELE: Ze zei, hij zit altijd op de eerste rij.

KAREL: Ja, is ook zo. Is er nog nieuws over de sluiting?

MW. VAN DE KASTEELE: Ach, daar had ik u helemaal niet mee lastig moeten vallen. Dan gaan mensen zich maar ongerust maken. En dat kunt u er nu natuurlijk niet bij hebben.

KAREL: Wat bedoelt u?

MW. VAN DE KASTEELE: U hoeft zich voor mij niet groot te houden, hoor.

KAREL: Hoezo?

MW. VAN DE KASTEELE: Het zal toch wel even schrikken zijn geweest.

KAREL: Schrikken waarvan?

MW. VAN DE KASTEELE: Ik kreeg een kopie van een berichtje dat er regelmatig iemand bij u komt om een injectie te zetten. En dat is niet voor een griepje toch? Wat vervelend voor u.

KAREL: O, het stelt niets voor hoor. Even een dingetje.

MW. VAN DE KASTEELE: U weet dat we altijd voor u klaarstaan.

KAREL: Natuurlijk, maar

MW. VAN DE KASTEELE: U weet ook dat we twee psychologen hebben die gespecialiseerd zijn in het voeren van gesprekken met mensen die op weg zijn naar.... Ik bedoel waarmee het even wat minder goed gaat.

KAREL: Ja, maar dat is helemaal niet aan de orde.

MW. VAN DE KASTEELE: En mocht de nood aan de man komen, dan is er natuurlijk altijd een plekje in onze afdeling Extra Care.

KAREL: De AHG? (*Kijkt bezorgd om zich heen*)

MW. VAN DE KASTEELE: De wat?

KAREL: Nee, niets. Het blijft toch wel onder ons, mevrouw Van de Kastele, dat het even, heel tijdelijk, wat minder gaat met mijn gezondheid?

MW. VAN DE KASTEELE: Dat spreekt vanzelf, meneer Bakker, privacy is een groot goed hier in de Gouden Jaren. Toen ik zag dat het berichtje over uw injectie op het prikbord hing heb ik meteen opdracht gegeven om het weg te laten halen.

KAREL: Wat zegt u? Hing dat op het prikbord waar iedereen langsloopt? Dus iedereen heeft het kunnen zien?

MW. VAN DE KASTEELE: Een foutje van een stagiaire. Ik vertelde u toch al wat een worsteling het is om personeel te krijgen. Dus ja, soms moet je genoeg nemen met mensen die, hoe zal ik het zeggen, niet helemaal voldoen aan de standaarden die wij hier graag zien. Maar langer dan een half uurtje, een uurtje max, heeft het er niet gehangen, hoor. Ik ga weer verder, sollicitatiegesprek met een potentiële nieuwe chef in onze keuken.

(Muziek.

Karel en Petra aan de wijn, het is middag)

KAREL: Heb jij die Van Dijk nog een beetje kunnen opvrolijken?

PETRA: Zeker. Ik had van Rietje gehoord dat hij een alcoholprobleem heeft gehad, maar al een tijdje droog staat. Met een smoes bij hem aangebeld en hij bood meteen koffie aan. Ik had een klein flesje cognac meegenomen en toen hij even niet keek heb ik een scheutje in zijn koffie gedaan. Lang geleden dat ik zo'n heerlijk bakkie heb gezet, zei hij. Zijn ogen gingen helemaal glimmen. Op onze leeftijd moet je jezelf ook een beetje verwennen, zei ik. En ik knipoogde er veelbetekenend bij.

KAREL: Hoe deed je dat?

PETRA: Nou, zo (*knipoogt overdreven*) Een half uur later zag ik hem de deur uit gaan, in een keurige broek. Ik ben er even achteraan gelopen en ja hoor, hij ging naar de Gall&Gall. Kocht daar zo'n fles cognac. (*Geeft dat met haar handen aan*). Kijk, zo doe je dat, meneer de inspecteur.

KAREL: Sherlock Holmes had Watson, Morse had Lewis, Derrick had Harry, ik heb jou. Van Dijk is wel een serieuze kandidaat voor de volgende ronde, lijkt mij. Drankorgel eerste klas. Tegen niemand iets zeggen hoor, Hebben wij ook eens voorkennis.

PETRA: Ja. En als hij niet meer somber en in zichzelf gekeerd is, is hij voor Beukers waarschijnlijk ook niet interessant meer. Zeg, is dat nou mevrouw Van Tijn die naar ons zwaait? Dat is voor mij te ver weg met deze bril.

KAREL: Voor elke bril met jouw ogen. Maar, ja hoor. Wel allemachtig, toch niet te geloven. Binnen twee dagen keren twee mensen die op hun laatste benen lopen terug van de AHG.

(Muziek.

Zelfde dag, nieuwe scene.

Petra zit aan de telefoon)

PETRA: Ik weet het, schat. Ik dacht ook echt dat het deze week voor elkaar zou zijn

(Stilte)

Ja, heel jammer, maar het gaat goedkomen.

(Stilte)

Niet te veel piekeren hoor. Er zijn belangrijker dingen dan geld

(Stilte)

Nee, maak je maar geen zorgen, je oma gaat het voor je oplossen. En niets tegen je moeder zeggen.

(Stilte)

Heb je nog iets van je vader gehoord?

(Stilte)

Nee, dacht ik al, die ligt nu met zijn luie reet in de Franse zon, excusez le mot.

(Karel komt op)

Ik moet ophangen, ik bel je snel terug of we appen.

(Karel gaat bij Petra aan tafeltje zitten)

Was mijn kleindochter, altijd wel iets aan de hand met haar.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto